Вечірні промені ясні
По хвилях миготіли,
Біля хатини самотні,
Мовчазні ми сиділи.

Все море вкрили тумани,
Вгорі чайки кружляли;
А сльози милої дрібні
З очей на руки впали,

І я навколішки упав,
На сльози ті дивився,
Ті білі руки цілував,
І гірких сліз напився.

Мені жуть-туга навісна
Так палить душу й тіло,
Та безталанниця сумна
Мене слізьми струїла.